

Księga Daniela - numer sto czterdzieści

Ostatnia obietnica: ujawnienie roli Eliasza przed dniem Pana

Jeff Pippenger

2024-03-16

Ostatnia obietnica Starego Testamentu mówi, że przed wielkim i strasznym dniem Pana przyjdzie Eliasz.

Pamiętajcie prawo Mojżesza, mojego sługi, które mu nakazałem na Horebie dla całego Izraela, wraz z ustawami i wyrokami. Oto pošlę wam proroka Eliasza, zanim nadejdzie wielki i straszny dzień Pana: On zwróci serca ojców ku dzieciom, a serca dzieci ku ich ojcom, abym, gdy przyjdę, nie obłożył ziemi klątwą. Malachiasza 4:4-5.

Eliasz, który przychodzi przed „wielkim i strasznym dniem Pana”, jest zarówno pojedynczym posłańcem, jak i ruchem związanym z przesłaniem, które ów posłaniec głosi. Wysłanym Eliaszem są więc sto czterdzieści cztery tysiące, którzy nie zaznają śmierci, tak jak to symbolizują Henoch i Eliasz. To ci, którzy zostaną wzniesieni niczym sztandar w czasie rychło nadchodzącego prawa niedzielnego.

Elasza czasów ostatecznych symbolizował także Jan Chrzciciel, lecz Jan nie przedstawiał stu czterdziestu czterech tysięcy. Przedstawiał tych, którzy przyłączają się do ruchu i przyjmują poselstwo posłańca czasów ostatecznych, po czym zostają zamordowani przez papieżstwo podczas kryzysu ustawy niedzielnej, rozpoczynającego się wraz z rychło nadchodzącą ustawą niedzielną i kończącego się, gdy powstaje Michał, a papieżstwo dochodzi do swego kresu i nikt mu nie pomoże.

Eliasz jest ukazany na Górze Karmel, a Jan w sali uczy Heroda. Ci dwaj świadkowie historyczni identyfikują dwie grupy ludu Bożego czasów ostatecznych, przedstawione w siódmym rozdziale Apokalipsy. Sto czterdzieści cztery tysiące i wielki tłum odpowiadają Górze Karmel i przyjęciu urodzinowemu Heroda. Te dwie linie prorocze stanowią solidny punkt odniesienia, by starannie zidentyfikować elementy ósmej głowy, to znaczy tej z siedmiu głów w siedemnastym rozdziale Apokalipsy, z wystarczającą szczegółowością proroczą, aby wyjaśnić, jak i dlaczego ostatni prezydent, który jest ósmym prezydentem, to znaczy z tych siedmiu, staje się wielkim dyktatorem Stanów Zjednoczonych w ostatnich etapach szóstego królestwa prorocstwa biblijnego.

Przy prawie niedzielnym dokonuje się potrójne zjednoczenie.

"Na mocy dekretu wprowadzającego w życie instytucję papieżstwa, wbrew prawu Bożemu, nasz naród całkowicie odetnie się od sprawiedliwości. Gdy Protestantyzm wyciągnie rękę przez przepaść, aby ucisnąć dłoń potęgi rzymskiej, gdy sięgnie ponad otchłań, by złączyć dłonie ze Spirytyzmem, gdy zaś pod wpływem tego trójstronnego sojuszu nasz kraj odrzuci wszelkie zasady swojej Konstytucji jako państwa protestanckiego i republikańskiego oraz stworzy warunki do szerzenia papieskich kłamstw i zwiedzeń, wtedy będziemy wiedzieć, że nadszedł czas nadzwyczajnego działania Szatana i że koniec jest bliski." Testimonies, tom 5, 451.

A jednak w tej ilustracji istnieje sekwencja i ta sekwencja jest tematem natchnionego słowa. Jest to wydarzenie, które ma miejsce w momencie „dekretu”, które w pewnym sensie jest pojedynczym wydarzeniem, lecz w rzeczywistości stanowi bardzo starannie ułożony ciąg wydarzeń. W chwili „dekretu” Stany Zjednoczone przestają być szóstym królestwem prorocstwa biblijnego, co oznacza, że właśnie wtedy zaczyna się siódme królestwo, ale siódme królestwo zgadza się przekazać swoje królestwo bestii. Gdy fałszywy prorok zostaje pokonany, smok zajmuje swoje miejsce i natychmiast oddaje połowę swojego królestwa bestii.

Na górze Karmel było czterystu pięćdziesięciu proroków Baala, a także czterystu proroków gaju, którzy w Samarii jedli przy stole Jezebel.

Teraz więc pošlij i zbierz do mnie cały Izrael na górę Karmel, i proroków Baala czterystu pięćdziesięciu, i proroków gajów czterystu, którzy jadają przy stole Izebel. 1 Księga Królewska 18:19.

Eliasz określa konfrontację na Górze Karmel jako spór nie tylko o to, kto jest prawdziwym Bogiem, ale także o to, kto jest prawdziwym prorokiem.

Wtedy Eliasz rzekł do ludu: Ja, tylko ja sam, pozostałem prorokiem Pana; lecz proroków Baala jest czterystu pięćdziesięciu. 1 Księga Królewska 18:22.

Gdy ofiara Eliasza została strawiona przez ogień, który zstąpił z nieba, wówczas własnoręcznie zgładził czterystu pięćdziesięciu proroków Baala.

I Eliasz rzekł do nich: Pojmajcie proroków Baala; niech żaden z nich nie ujdzie. I pojмали ich; a Eliasz sprowadził ich nad potok Kiszon i tam ich zabił. 1 Księga Królewska 18:40.

Baal był fałszywym męskim bóstwem, a czterystu proroków gaju, którzy nadal byli przy Izebel i jedli przy jej stole w mieście Samarii, było prorokami żeńskiego bóstwa Asztoret. To żeńskie bóstwo przetrwało rzeź proroków na górze Karmel dokonaną przez Eliasza.

Lud na górze pada na twarz w trwodze i bojaźni przed niewidzialnym Bogiem. Nie mogą patrzeć na jasny, trawiący ogień zesłany z nieba. Obawiają się, że zostaną pochłonięci w swoim odstępcstwie i grzechach. Wołają jednym głosem, który rozbrzmiewa nad górą i z przerażającą wyrazistością niesie się echem na równiny poniżej: "Pan, On jest Bogiem; Pan, On jest Bogiem." Izrael wreszcie się przebudził i przejrzał na oczy. Widzą swój grzech i to, jak bardzo znieważyli Boga. Ich gniew zwraca się przeciw prorokom Baala. Z przerażeniem Achab i kapłani Baala byli świadkami cudownego przejawu mocy Jehowy. Znowu rozlega się, w wstrząsających słowach rozkazu, głos Eliasza do ludu: "Pojmijcie proroków Baala; niech ani jeden z nich nie ujdzie." A lud był gotów posłuchać słowa Eliasza. Pojмали fałszywych proroków, którzy ich zwiedli, i zaprowadzili ich nad potok Kiszon, a tam Eliasz własnoręcznie zgładził tych bałwochwalczych kapłanów. Review and Herald, 7 października 1873 r.

Góra Karmel symbolizuje wkrótce nadchodzące prawo niedzielne w Stanach Zjednoczonych. Wtedy zostaje wzniesiony sztandar stu czterdziestu czterech tysięcy (których typem jest Eliasz). Tam wyraźnie objawia się prawdziwy protestancki róg w kontraście z fałszywym protestanckim rogiem, który jest w Samarii i żywi się dietą Izebel. Tam róg republikański, który stał się rogiem

zarówno kościoła, jak i państwa w okresie poprzedzającym Górę Karmel, dochodzi do swego kresu jako szóste królestwo proroctwa biblijnego. Wtedy pozostają Achab i jego dziesięciokrotny naród oraz Izebel, która ukrywała się w Samarii, ucztując z odstępczymi protestantami. Szóste królestwo zostaje zakończone, a wtedy przychodzi deszcz bez miary.

Na urodzinowym przyjęciu Heroda Eliasza, reprezentowany przez Jana Chrzciciela, przebywa w rzymskim więzieniu, oczekując wybawienia albo śmierci. Nie ma proroków Baala, którzy odegraliby taniec zwiedzenia; jest tylko Salome, córka Izebel. Herod i jego przyjaciele z dworu są pijani winem Babilonu, gdyż jego urodziny również symbolizują prawo niedzielne, a wszystkie narody zaczęły pić wino Babilonu 11 września 2001 roku, na długo przed wkrótce nadchodzącym prawem niedzielnym.

Potem ujrzałem innego anioła zstępującego z nieba, mającego wielką moc; a ziemia została rozświetlona jego chwałą. I zawołał potężnym głosem: Upadł, upadł Babilon wielki i stał się mieszkaniem demonów, kryjówką wszelkiego ducha nieczystego i klatką dla każdego nieczystego i znienawidzonego ptaka. Bo wszystkie narody napiły się wina gniewu jej nierządu, a królowie ziemi uprawiali z nią nierząd, a kupcy ziemi wzbogacili się dzięki obfitości jej zbytków. Objawienie 18:1-3.

Te trzy wersety spełniły się, gdy wielkie budynki Nowego Jorku, wieże bliźniacze, zostały powalone przez dotknięcie Boga.

Czy teraz rozchodzi się pogłoska, jakoby twierdziła, że Nowy Jork ma zostać zmieciony przez falę pływową? Tego nigdy nie powiedziałam. Powiedziałam natomiast, patrząc, jak wyrastają tam wielkie budowle, piętro po piętrze: "Jakie straszne sceny rozegrają się, gdy Pan powstanie, by straszliwie wstrząsnąć ziemią! Wówczas spełnią się słowa z Księgi Objawienia 18,1-3." Cały osiemnasty rozdział Księgi Objawienia jest ostrzeżeniem przed tym, co ma przyjść na ziemię. Nie mam jednak żadnego szczególnego światła co do tego, co ma przyjść na Nowy Jork; wiem tylko, że pewnego dnia wielkie budynki tam zostaną powalone za sprawą Bożej mocy, która wywraca i obala. Z otrzymanego światła wiem, że na świecie jest zniszczenie. Jedno słowo od Pana, jedno dotknięcie Jego potężnej mocy i te masywne budowle runą. Rozegrają się sceny, których grozy nie potrafimy sobie wyobrazić. Review and Herald, 5 lipca 1906.

Nadchodzące wkrótce prawo niedzielne jest przedstawione przez drugi głos osiemnastego rozdziału Księgi Objawienia i obrazuje górę Karmel Achaba oraz przyjęcie urodzinowe Heroda. Herodiada, która jest także Izebel, nie jest obecna na pijackiej uczcie Heroda, tak jak Izebel była nieobecna na górze Karmel. Aż do prawa niedzielnego była zapomniana przez siedemdziesiąt symbolicznych lat panowania bestii z ziemi, szóstego królestwa proroctwa biblijnego. Gdy Izebel otrzymała swoją śmiertelną ranę w latach 1798 i 1799, szóste królestwo (Stany Zjednoczone) rozpoczęło swój okres jako szóste królestwo proroctwa biblijnego. Kiedy szóste królestwo się zakończy, wówczas ona powróci i zacznie śpiewać swoje pieśni oraz uprawiać nierząd ze wszystkimi narodami ziemi.

Jej pieśni nierządu i wina zostały proroczo zapoczątkowane 11 września 2001 roku, lecz był to jedynie okres przygotowania, jak obrazowało to trzydzieści lat od 508 do 538 roku, kiedy po raz pierwszy objęła tron. Aż do wprowadzenia prawa niedzielnego, gdy szóste królestwo zostanie zgładzone rękami Eliasza, pozostaje ukryta w Samarii. Wówczas Jan Chrzciciel jest przetrzymywany w jej więzieniu, oczekując albo wybawienia, albo śmierci.

Herod i jego dostojni przyjaciele byli pijani winem Babilonu, gdy Salome, córka Herodiady (Izebel), wykonała swój niezwykle uwodzicielski taniec, a Herod okazał swoje pożądlive i kazirodcze żądze. Został całkowicie oczarowany seksualnymi awansami swojej pasierbicy i obiecał jej aż do połowy swego królestwa.

Gdy nastął stosowny dzień, Herod w dniu swoich urodzin wyprawił ucztę swoim dostojnikom, wysokim dowódcom i pierwszym obywatelom Galilei; a gdy weszła córka owej Herodiady i zatańczyła, i spodobała się Herodowi oraz tym, którzy z nim zasiadali, król rzekł do dziewczyny: Proś mnie o cokolwiek chcesz, a dam ci. I przysiągł jej: O cokolwiek mnie poprosisz, dam ci, aż do połowy mojego królestwa. Ona wyszła i powiedziała swojej matce: O co mam prosić? A ta rzekła: O głowę Jana Chrzciciela. I zaraz, z pośpiechem, weszła do króla i poprosiła, mówiąc: Chcę, abyś zaraz dał mi na półmisku głowę Jana Chrzciciela. A król bardzo się zasmucił; jednak ze względu na przysięgę i na tych, którzy z nim zasiadali, nie chciał jej odmówić. I natychmiast król posłał kata i rozkazał przynieść jego głowę; a on poszedł i ściał go w więzieniu, i przyniósł jego głowę na półmisku, i dał ją dziewczynie; a dziewczyna dała ją swojej matce. Marka 6:21-28.

Pierwszy głos osiemnastego rozdziału Apokalipsy zabrzmiał 11 września 2001 roku, a drugi głos zabrzmiał z chwilą wprowadzenia wkrótce nadchodzącego prawa niedzielnego. W historii przedstawionej w szóstym rozdziale Ewangelii Jana pierwszy głos roku 2001 był głosem Chrystusa mówiącym swoim uczniom, że muszą jeść Jego ciało i pić Jego krew, gdyż On był prawdziwym Chlebem z nieba. Okres ten rozpoczął się w Galilei i zakończył oczyszczeniem Jego uczniów, którzy od Niego odeszli w Ewangelii Jana, rozdział szósty, werset sześćdziesiąty szósty. Ta historia zaczęła się w Galilei od próby dotyczącej pokarmu, a zakończyła się wprowadzeniem przymusu znamięnia bestii, co obrazuje liczba imienia papieża, która wynosi sześć, sześć, sześć. Galilea oznacza „punkt zwrotny”, a 11 września 2001 był proroczym „punktem zwrotnym” (Galilea), a urodziny Heroda odbywały się przy udziale przywódców Galilei. Zarówno początkowy głos osiemnastego rozdziału Apokalipsy, jak i końcowy głos osiemnastego rozdziału Apokalipsy, są reprezentowane przez Galileę, która jest punktem zwrotnym.

Z historii płyną lekcje; zwraca się na nie uwagę, by wszyscy zrozumieli, że Bóg działa dziś według tych samych zasad, co zawsze. Jego ręka jest widoczna w Jego dziele i pośród narodów także teraz, tak samo jak było to od chwili, gdy ewangelia została po raz pierwszy ogłoszona Adamowi w Edenie.

Są okresy, które stanowią punkty zwrotne w historii narodów i Kościoła. W opatrności Bożej, gdy nadchodzą te różne kryzysy, dane jest światło na ten czas. Jeśli zostanie przyjęte, następuje postęp duchowy; jeśli zostanie odrzucone, następują upadek duchowy i rozbitcie. Pan w swoim Słowie ukazał ofensywne dzieło Ewangelii, tak jak było prowadzone w przeszłości i

będzie w przyszłości, aż do końcowego konfliktu, gdy siły szatańskie dokonają swego ostatniego zadziwiającego działania. Bible Echo, 26 sierpnia 1895 r.

Galilea w roku 2001 oraz Galilea w czasie wkrótce nadchodzącego prawa niedzielnego wskazują, kiedy zostaje wylane światło późnego deszczu. W 2001 było to wylanie w ograniczonej mierze, lecz przy drugim głosie jest wylewane bez miary, co przedstawia potężne wylanie po tym, jak Elias zglądził proroków Baala, które miało miejsce na przyjęciu urodzinowym Heroda. Urodziny Heroda wyznaczają narodziny siódmego królestwa prorocत्व biblijnych, które następują bezpośrednio po śmierci poprzedniego królestwa. Stany Zjednoczone zaczęły panować w 1798 roku, wraz ze śmiercią piątego królestwa, a wraz ze śmiercią proroków Baala nastąpiły urodziny siódmego królestwa. To siódme królestwo jest reprezentowane przez dziesięcioczłonowe północne królestwo Achaba oraz przez Heroda, przedstawiciela dziesięcioczłonowego północnego królestwa pogańskiego Rzymu.

A dziesięć rogów, które widziałeś na Bestii, te zniechęcą nierządnicę, i uczynią ją spustoszoną i nagą, i pożrą jej ciało, i spalą ją ogniem. Bo Bóg włożył w ich serca, aby wykonali Jego wolę, i byli jednomyślni, i oddali swoje królestwo Bestii, aż wypełnią się słowa Boga. A niewiasta, którą widziałeś, to wielkie miasto, które panuje nad królami ziemi. Objawienie 17:16-18.

Herod zgadza się wypełnić przysięgę, którą złożył Salome, i dać jej głowę Jana; przysięga ta była przedstawiona jako sięgająca do połowy jego królestwa. Dziesięciu królów Narodów Zjednoczonych, mimo że nienawidzą nierządnicy, zgadzają się oddać swoje siódme królestwo ósmej głowie, która jest spośród siedmiu poprzednich głów. Zgadza się na królestwo oparte na połączeniu światowego Państwa z jej światowym Kościołem. Lecz to małżeństwo jest łacińskie, a nie angielskie, gdyż ich małżeństwo jest przedstawione jako „niewiasta” panująca „nad królami”. W małżeństwie łacińskim rodzina zachowuje nazwisko kobiety, a nie mężczyzny, a nazwa tego dwoistego małżeństwa jest ważnym elementem narracji prorockiej.

"Królowie, władcy i gubernatorzy nałożyli na siebie piętno Antychrysta i są przedstawieni jako smok, który wyrusza, by prowadzić wojnę ze świętymi — z tymi, którzy zachowują przykazania Boże i mają wiarę Jezusa." Świadectwa dla kaznodziejów, 38.

Będziemy kontynuować to badanie w następnym artykule.

Słowo, które ujrzał Izajasz, syn Amosa, o Judzie i Jerozolimie. I stanie się w dniach ostatecznych, że góra domu Pana będzie utwierdzona na szczycie gór i będzie wyniesiona ponad pagórki; a wszystkie narody popłyną do niej. I liczne ludy pójdą i powiedzą: Chodźcie, wstąpmy na górę Pana, do domu Boga Jakuba; będzie nas uczył swoich dróg, a my będziemy chodzić jego ścieżkami; bo z Syjonu wyjdzie prawo, a słowo Pana z Jerozolimy. . . . I w tym dniu siedem kobiet uchwyci jednego mężczyznę, mówiąc: Będziemy jeść własny chleb i nosić własne odzienie; tylko niech będziemy nazwane twoim imieniem, aby zdjąć z nas hańbę. Tego dnia Latorośl Pana będzie piękna i chwalebna, a owoc ziemi będzie wspaniały i piękny dla ocalałych z Izraela. I stanie się, że ten, kto pozostanie na Syjonie, i ten, kto zostanie w Jerozolimie, będzie nazwany świętym: każdy, kto jest zapisany wśród żyjących w Jerozolimie; gdy Pan zmyje nieczystość córek Syjonu i oczyści krew Jerozolimy z jej wnętrza duchem sądu

i duchem ognia. Izajasza 2:1-3, 4:1-4.